Küçük Deniz Papağanı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Deniz Papağanı

Aysel Banu YAVUZAL

Deniz kenarındaki rüzgârlı bir uçurumda, küçük bir deniz papağanı sıcacık bir yuvada yaşıyordu. Tüyleri siyah beyazdı, yüzü beyazdı ve gagası sarı bir çıkıntıyla parlak turuncuydu. Yuvarlak turuncu yanakları ve tombul, yuvarlak bir gövdesi vardı. Her sabah dalgaları izler ve denizin ona ne maceralar getireceğini merak ederdi.

Bir gün uçuruma yeni bir kuş kondu. Bu bir çekiçgagaydı, deniz papağanından biraz daha uzun ve inceydi. Sırtı siyah, karnı beyazdı ve kalın siyah gagasında düzgün beyaz bir çizgi vardı. 'Merhaba,' dedi deniz papağanı. 'Ben Deniz Papağanı. Benimle denizi keşfetmek ister misin?' Çekiçgaga gülümsedi. 'Ben Çekiçgaga, çok isterim.'

Deniz Papağanı ve Çekiçgaga hemen arkadaş oldular. Pırıl pırıl suda birlikte balık tuttular ve dalgalarla yarıştılar. Deniz Papağanı'nın turuncu perdeli ayakları hızla kürek çekiyordu, Çekiçgaga'nın düzgün siyah tüyleri ise süzülmesine yardım ediyordu. 'Çok sakinsin,' dedi Deniz Papağanı. 'Çok neşelisin,' dedi Çekiçgaga. Bütün gün gülüp oynadılar, birbirlerini buldukları için mutluydular.

Bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve rüzgâr uğuldamaya başladı. 'Fırtına geliyor!' diye bağırdı Deniz Papağanı. 'Sığınacak bir yer bulmalıyız!' Çekiçgaga etrafına bakındı. 'Şurada!' diye seslendi, gagasıyla işaret ederek. 'Bir deniz mağarası!' İlk yağmur damlaları düşmeye başlarken kanatlarını var güçleriyle çırpıp uçurumdaki karanlık açıklığa doğru uçtular.

Deniz mağarasının içinde dalgalar gürültüyle çarpıyor, rüzgâr girişte ıslık çalıyordu. Deniz Papağanı Çekiçgaga'ya sokuldu. 'Bu fırtınayı sevmedim,' diye fısıldadı. 'Çok gürültülü ve korkutucu.' Çekiçgaga dimdik ve sakin durdu. 'Burada güvendeyiz,' dedi yumuşacık bir sesle. 'Mağara bizi koruyacak.' Deniz Papağanı biraz daha iyi hissetti ama kalbi hâlâ hızlı çarpıyordu.

Fırtına daha da şiddetlendi. Mağaranın dışında gök gürledi ve şimşek çaktı. Deniz Papağanı titredi ve Çekiçgaga'nın düzgün siyah yanına sokuldu. 'Ya fırtına hiç bitmezse?' diye sordu. Çekiçgaga kanadını onun etrafına doladı. 'Fırtınalar her zaman geçer,' dedi. 'Sadece birlikte beklememiz gerekiyor.' Deniz Papağanı derin bir nefes aldı ve cesur olmaya çalıştı.

Deniz Papağanı güzel sözlerin yardımcı olabileceğini hatırladı. 'Sen iyi bir arkadaşsın, Çekiçgaga,' dedi yumuşakça. 'Birlikte olduğumuz için mutluyum.' Çekiçgaga başını salladı. 'Ben de, Deniz Papağanı. Senin neşeli kalbin beni güçlü hissettiriyor.' Fırtına şiddetlenirken yakın durup sıcacık sözler paylaştılar. Deniz Papağanı'nın yuvarlak turuncu yanakları küçük bir gülümsemeyle parladı ve Çekiçgaga'nın sakin gözleri onu kolladı.

Zaman geçsin diye bir oyun oynadılar. 'Beyaz bir şey görüyorum,' dedi Deniz Papağanı. 'Karnım!' diye güldü Çekiçgaga. 'Turuncu bir şey görüyorum,' dedi Çekiçgaga. 'Gagam!' diye kıkırdadı Deniz Papağanı. Güneşli günler ve komik balıklar hakkında hikâyeler anlattılar. Her kahkahayla mağara daha az korkutucu hissettirdi. Arkadaşlıkları soğuk fırtınada sıcak bir battaniye gibiydi.

Birden büyük bir dalga mağaraya sıçradı! Deniz Papağanı irkilerek geri atladı. 'Ah hayır!' diye bağırdı. Çekiçgaga sakin kaldı. 'Bu sadece su,' dedi. 'Biz deniz kuşlarıyız—suyu severiz!' Öne çıktı ve düzgün tüylerini silkeledi. Deniz Papağanı güldü. 'Haklısın!' O da tombul gövdesini silkeledi. Birlikte dalgalara karşı su sıçratıp daha cesur hissettiler.

Fırtına uğuldamaya devam etti ama Deniz Papağanı ve Çekiçgaga birbirlerine yardım ettiler. Deniz Papağanı korktuğunda, Çekiçgaga ona yavaşça nefes almasını hatırlattı. Çekiçgaga yorulduğunda, Deniz Papağanı onu neşelendirmek için güzel sözler söyledi. 'İyi bir takımız,' dedi Deniz Papağanı. 'Evet,' dedi Çekiçgaga. 'Arkadaşlar birbirlerini destekler, özellikle fırtınalı günlerde.' Sıkıca sokulup beklediler.

Uzun bir süre sonra gök gürültüsü kesildi. Rüzgâr sustu. Deniz mağarasına yumuşak bir ışık süzüldü. 'Bak!' diye fısıldadı Deniz Papağanı. 'Fırtına bitiyor!' Çekiçgaga sakin gülümsemesini gösterdi. 'Sana geçeceğini söylemiştim.' Kanatlarını gerdiler ve dışarıdaki dünyayı görmeye hazır, mağaranın girişine doğru adım attılar.

Dışarıda deniz sakindi ve gökyüzü açıktı. Güneş ıslak kayaların üzerinde parlıyor, onları pırıl pırıl yapıyordu. 'Başardık!' diye sevindi Deniz Papağanı, sevinçle zıplayarak. 'Birlikte cesurduk!' Çekiçgaga başını salladı. 'Sen de cesurdun, Deniz Papağanı. Güzel sözlerin sakin kalmama yardım etti.' Birbirlerine baktılar ve gurur duydular. Arkadaşlıkları güçlenmişti.

Deniz Papağanı ve Çekiçgaga uçurumlarına geri uçtular. Birbirlerine fırtınayla ilgili hikâyeler anlattılar ve korkutucu kısımlara güldüler. 'Yanımda olduğun için mutluyum,' dedi Deniz Papağanı. 'Ben de,' dedi Çekiçgaga. 'Arkadaşlar korkutucu günleri güvenli hissettirir.' Hangi hava gelirse gelsin birbirlerini her zaman destekleyeceklerine söz verdiler.

O günden sonra Deniz Papağanı ve Çekiçgaga en iyi arkadaş oldular. Denizi keşfettiler, birlikte balık tuttular ve gökyüzünü fırtınalar için izlediler. Ne zaman kara bulutlar toplansa, güvenli bir deniz mağarası bulup birbirlerine yardım edebileceklerini biliyorlardı. Arkadaşlıkları bir hazineydi, en güneşli günden bile daha parlak parlıyordu.

Küçük deniz papağanı önemli bir şey öğrendi: arkadaşlar birbirlerini destekler. Güzel sözler paylaşıp birlikte sakin kaldığınızda, büyük bir fırtına bile daha küçük hissettirir. Deniz Papağanı'nın turuncu gagası kocaman gülümsedi ve Çekiçgaga'nın koyu gözleri parladı. Ne olursa olsun, her zaman birbirleri için orada olacaklarını biliyorlardı.

Ve böylece, deniz kenarındaki rüzgârlı uçurumda, Deniz Papağanı ve Çekiçgaga mutlu mutlu yaşadılar. Her yeni günü neşeli kalplerle karşıladılar, maceralara hazır ve birbirlerine yardım etmeye hazırdılar. Çünkü gerçek arkadaşlığın, özellikle fırtınalı günlerde yanında olmak demek olduğunu biliyorlardı. Ve bu, küçük deniz papağanı ile arkadaşının hikâyesidir.